

انسان له دغه حُمكي
خحه نه دي

Ketabton.com

جليل احمد ارمان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

انسان له دغه ځمکي څخه نه دي

دا کائينات ډېر غټ دي. شايد دومره غټ وي چې د غټوالي لفظ لا دده ومخته کوچنی سي. د نن ورځي تر ټولو طاقتور تيلسکوف يوازي ۳۰۰۰ کهکشانونه کشف کړي دي کوم چې د ۱۲ اربه نورې کاله په دایره کېني خپاره سوي دي.

ډاکټر ايلس سلور يو ډېر نامتو ډاکټر او ارکولوژيست دي، ده په خپل کتاب کې يوه ډېره په زړه پوري دعوه کړې ده او دعوه يې ددغه په اړه ده چې انسان ددغه ځمکي اصلي اوسيدونکی نه دی بلکه دا په کوم بله سياره کېني جوړ کړل سوی دي او د کوم لامل له امله دلته غورځول سوی دي.

ډاکټر ايليس سلور دا وايي انسان چې په کوم ځای يا ماحول کې لومړی جوړ کړل سو يعني په کوم ځای کېني چې اول اوسيده هغه ځای يا سياره آرام داره او زيات مناسب ماحول والا وه. هلته انسان ډېر نرم او نازک ماحول کېني ژوند کاوه. دده نارک مزاج او آرام داره طبيعت څخه ښکاره ده چې ده د خپل رزق د پيدا کولو لپاره هلته هيڅ کوم خواري نه کېنل يعني اړتيا نه وه ورته هر شی خپله ورته ورکول کيده.

دا يو ډېر نازولي مخلوق و کوم چې اسي په زړه پوري ژوند يې په نصيب وو. هغه ماحول چيري چې انسان مخکي اوسيده يا اول اوسيده يو داسي ماحول و کوم چې د گرمي او د يخني پر ځای تل د بهار پادشاهي وه او هلته د لمر په څير د خطرناکو ستورو گرمي او زيان رسونکي وړانگي هيڅکله نه وه کوم چې ددغه مخلوق له برداشت څخه وتلي او تکليف ورکونکي وي. ددغه خبرو مطلب دا دي چا چې دغه مخلوق هلته جوړ کړ او بيا يې ځمکي ته راواستول نو معلومه خبره ده چې دغه ذات هغه ذات دی کوم چې د ستورو او د ټوله نظام او کائيناتو مالک دي يعني ددي ټولو شيانو پادشاه دي او دا بيله شکه د الله (ج) لا شريک ذات دي. الله (ج) که هر مخلوق ته يې اراده سوي وای يا وسي هر ځای چې وغواړي د شزا لو جزا او امتحان په توگه يې استولای سي. الله (ج) د مختلف قسم مخلوقات پيدا کولای سي او هم يې کړي دي

ډاکټر ايليس سلور وايي چې کيدای سي ځمکه يو داسي ځای وي کوم چې د زندان قرار ورکول کيدای سي او يا د يو امتحان ځای. يو داسي ځای چيري چې مجرمان او نور خلگ د سزا او امتحان لپاره استول کيږي. د وچي د يو داسي ټوټي شکل د کوم څلور خواو ته چې سمندرونه دي هلته انسان واستول سو.

ډاکټر ايليس سلور يو ساينسپوه هم وو کوم چې د مشاهداتو د نتيجو تر لاسه کولو وروسته يوه خبره يا يوه دعوه او يا يوه نظريه رامنځته کوي. د ښاغلي سلور يو کتاب سته کوم چې په دغه لاندې نامه سره يادول کيږي: انسان له ځمکي څخه نه دي (the human is not from earth). د ښاغلي سلور په دغه کتاب کې زياتره داسي ساينسي دليلونه سته کوم چې انسان فکر کولو ته مجبوره کوي او دده د دلایلو غټ لامل چې په کوم نقاطو باندې دي په دوي کې ځيني ثابت سوي هم دي او په دغه خبري دلالت کوي چې انسان له ځمکي څخه نه دي. راځي چې ددغه کتال څو لاملونه دلته ووايو.

اول لامل: د ځمکي د جاذبي قوه او د هغه ځای د جاذبي قوه له کوم ځايه څخه چې انسان راغلی دي زيات توپير لري. له کومې سيارې څخه چې انسان راغلی دي د هغه ځای د جاذبي قوه د ځمکي د جاذبي قوې څخه کمه وه، د کوم له امله چې د انسان لپاره تگ او راتگ او وزن پورته کول ډېر آسانه کار وو. د انسانانو لپاره د ملا د درد شکايت اکثره د جاذبي قوې له امله وي.

دوهم لامل: په انسان کې چې هر څومره دایمي امراض پيدا کيږي هغه په نور هېڅ ډول مخلوقاتو کې نسته کوم چې په ځمکه کې اوسېږي.

ډاکټر ايليس سلور ليکلي چې تاسو په دغه ځمکه کې داسې انسان راته ښکاره کړې کوم چې هېڅ مريضې ونه لري، که تاسو دا ثبوت کړ يا پيدا مو کړ نو زه به له خپلې دعوي څخه لاس واخلم، خو ددې برعکس وای زه تاسو ته د دا هر حيوان په اړه ويلاى سم کوم چې د وختي او عارضې مريضې علاوه په کوم بر مرض باندې يو ځناور هم اخته نه دي.

درېم لامل: يو انسان هم زيات وخت لمر ته نه سي کښيښتای يا پريواتای بلکه يو څه عمر وروسته يې سر پر له څرخي او د لمریز ضربې ښکار هم کيږي مگر په حيواناتو کې داسې هېڅ کومه ستونزه نسته په مياشتو مياشتو لمر ته اوسيدلو باوجود حيوان د هېڅ جلدي مريضې ښکار نه کيږي او نه هم د يو داسې مريضې ښکار کيږي کوم چې تعلق يې د لمر له تيزو شعاعو سره وي. هر انسان دا محسوس کوي او هر وخت دده سره دا احساس وي چې دده دایمي کور په دغه سياره کې نه دي کله کله بغير له کوم لامل څخه په ده باندې داسې خوابدياوي او تشويشات ښکاره سي لکه په خارج کې اوسيدو ولا محاجر باندې چې وي.

په ځمکه کې اوسيدو والا د ټولو مخلوقاتو د تودوخي درجه په اتوماتيک توگه هرې ثانيې وروسته بدلېږي يعنې که نن لمر زيات تيز وي نو ددوي د تودوخي درجه خپله ورسره برابر سي مگر که په دغه وخت باندې وريځ راسي نو ددوي د جسم تودوخي درجه د ساپي په مطابق سي، مگر انسان بيا داسې کوم سيستم نه لري انسان د موسم په بدلېدو سره ناروغه کيږي. د موسمي تبې لفظ يوازي په انسانانو کې دي. انسان په ځمکه کې پيدا کيدو والا ټولو مخلوقاتو څخه مختلف دي. دده DNA او جنس په دغه دنيا کې پيدا کيدو والا مخلوقاتو څخه مختلف او پېچلی دي.

ددغه ساينس پوه د خبرې مطلب دا دي انسان چې په کومه سياره کې جوړ کړل سوي وو هلته د ځمکې په څير چټل ماحول يا چاپيريال نه وو. د انسان نرم او نارک جلد کوم چې د لمر له امله تور سي دده د پيدائشي سياري په مطابق بلکل مناسب جوړ کړل سوي وو. انسان دومره نازک مزاجه هلته روزل کيده چې ځمکې ته تر راتلو وروسته هم د خپل نازک مزاج په مطابق د ماحول يا چاپيريال پيدا کولو په کوشش کې دي. لکه څرنگه چې انسان په خپل پيدائشي سياره کې په آرام داره بستر باندې په خوب اموخته وو، دی ځمکې ته تر راتلو وروسته اوس هم په دغه کوبښ باندې اخته دي چې زياته اندازه سره آرام ژوند تير کړی لکه قيمتي او ښايسته کورونه چې د هلته درلودل اوس هم په دغه اخته دي چې هغه رقم کورونه ځانته جوړ کړي، مگر نور ټوله مخلوقات او حيوانات له دغه څخه جلا دي. دلته د ځمکې خپل اصلي مخلوقات د عقل له مخې يو څه پاته او د دريمي طبقي ژوند درلودونکي دي کوم ته چې نه د ښه وایلو توفيق سته او نه هم د ښه اوسيدو او خوړو. انسان دغه مخلوقاتو ته په کتو سره سخت زړی او ظالم سوي دي خو دده اصليت د ميني او د امن او آرام ژوند وو. انسان يو داسې مخلوق دي کوم چې د امتحان لپاره ځمکې ته را استول سوي دي.

ډاکټر ايليس سلور دا وايي چې د انسان د عقل او شعور څخه دا اندازه لگول کيږي چې دده لومړی مور او پلار کوم چې د هغه بلي دنيا څخه را استول سوي وه له هغه ورځې څخه بيا تر ننه پوري زيات وخت نه دي تير سوي يوازي وای يو څو زره کلونه تير سوي دي ځکه انسان اوس هم په دغه کوبښ لگيا دي چې خپل ژوند د هغه دنيا د ژوند په څير آرام داره کړی، کله انسا مويران جوړوي نو کله بيا موبايلان، که چيري ددې برعکس که څو لکه کاله تير سوي وای نو کوم لاسته راوړني چې تاسو نن ورځ ويني هغه به زرگونه

کلونه مخکي به لا سوي وای ولي چي انسان دوهم بي پروا او حشي نه دي چي د زرگونه کلونه دي د حیواناتو په څیر ژوند تیر کړی.

د ډاکټر ایلیس سلور په کتاب کي ددغه کوچنک عنوان په حوالي باندي ډېر څه لیکل سوي (انسان له ځمکي څخه نه دي) او تر ټولو مهمه خبره دا ده چي دده دغه دلایل تر اوسه پوري هیچا درواغ نه کړه ثابت.

ما چي کله دده دغه کتاب ولوست او دده په دغه دلایلو په وایلو سره زما فکر ته یوه خبره راغله چي آخر دغه کیسه کوم چي یو ساینسپوه یي مور ته بیانوي دا یوازي یوه کیسه نه ده بلکه یو حقیقي داستان دي کوم چي د انسانانو په هر الهامي او وحی سوي کتاب کي په همداسي توگه بیان سوي.

مور ټوله د حضرت آدم(ع) او د بي بي هوا انا په کیسه باندي آگاه یو. په صورت الرحمن آیات نمبر ۱۴ کي الله(ج) فرمایلي:

خلق الأنسن من صلصل كالفخار

ترجمه: انسان(آدم ع) یې له کودرې غوندي کړنگېدونکي وچي ورستي شوي ختي څخه پیدا کړ

دلته له انسان څخه مراد بابا آدم (ع) دي او دلته په دغه آیات کي الله(ج) دده مبارک د پیدایښت د کیفیت یوه اندازه بیان کړي ده. په قرآنکريم کي په نورو مقاماتو کي هم دده مبارک ده پیدایښت کیفیت نور مراحل هم بیان سوي دي لکه الله(ج) فرمایلي په صورت مومنون ۱۲ کي

ولقد خلقنا الأنسن من سللة من طين

ترجمه: بيشکه مور انسان له خالصي نری ختي څخه جوړ کړ؛

په بل ځای کي الله(ج) په صورت الصافات آیات نمبر ۱۱ کي فرمایلي

أنا خلقهم من طين لازب

ترجمه: دوي خو مور له سرینناکي ختي څخه پیدا کړيدي

په بل ځای کي الله(ج) په صورت الحجر آیات نمبر ۲۶ کي فرمایلي دي

ولقد خلقنا الأنسن من صلصل من حمأ مسنون

ترجمه: مور انسان د بویناکي ختي او وچ کودرې څخه پیدا کړ

خو ددي ټولو آیاتونو معنا او تفسیر یو ډول دي او هغه داسي دي چي له آدک(م) له پیدایښت څخه لومړی د هر قسم خاوره راټوله کړل سوه او بیا په اوږدو سرعت واغشل سوه نو بیا هغه داسي توره خټه جوړه سوه له کوم څخه چي بوي راوړایږدو او له دغه سره د آدم(ع) جسم مبارک جوړ سو او کله چي خاوره وچه سوه نو د هوا په تیریدو له امله شارډ په څیر آوازونه کول

بیا یي روح ته د داخلیدو حکم ورکړ او کله چي روح جسم ته داخل سوه او دده سږمو ته ورسیدو نو ده مبارک ته تریچی راغلی او کله چي ژبي ته ورسید نو د مبارک الحمدالله وویل او الله(ج) وفرمایلي یرهمه

کل الله يعني الله(ج) دي پر تا رحمت وکړئ او داغه رقم کرار کرار روح په ټوله جسم کي خپره سوه او دی مبارک ژوندی سو او راولاړ سو.

بیا الله(ج) ورته وفرمایل چې ولاړ سه دغه ملائیکو ته سلام ووايه او غور ونيسه چې دوي څه وايي هر څه چې دوي وویل هغه به ستا او ستا د نسب سلام به وي. آدم(ع) دوي ته لاړ او اسلام عليكم يي وویل ملائیکو په جواب کي وویل و عليكم اسلام ورحمة الله وبرکاة.

کله چې الله(ج) آدم(ع) پیدا کو نو ټولو ملائیکو د الله(ج) په امر سره ده ته سجده وکړه مگر ابليس تقبیر وکړ او له سجدي څخه يي ډډه وکړه او وویل زه له ده څخه بهتره يم زه دي له اوره جوړ کړم او آدم دي له خاوري څخه او بیا الله(ج) د آدم له چپي پشتي څخه هوا انا پیدا کوه په دغه خاطر چې آدم(ع) له دې څخه آرام ترلاسه کړئ. بیا الله(ج) دوي ته په جنت کي د اوسیدو حکم وکړ او دواړه د جمعي مبارکي په ورځ جنت ته داخلی سول.

الله(ج) آدم(ع) ته وویل چې ته له خپلي میرمني سره په دغه جنت کي واوسه او له هره ځايه چې ستا زړه وي بنه خوراک او څښاک وکړه مگر له دغه درختي څخه ليرې اوسه نږدې مه ورځه کني تاواني به سي او دغه ابليس ستا او ستا د میرمني ښکاره دښمن دي له دغه سره بيداره اوسه، داسي نه چې تاسو له جنت څخه وباسي او دلته جنت کي به تاسو په ډېر آرام او سکون سره به ژوند وکړي. آدم(ع) او هوا انا په ډېر آرام سره په جنت کي اوسیده مگر ابليس ددوي تر شا لگيا وو او د مار په خوله کي جنت ته داخل سو او آدم(ع) ته يي وویل چې ای آدمه آیا زه تاته داسي درخته دروشيم د کوم د ميوې په خوړلو سره ته به داسي سلطنت پیدا کړي کوم چې هيڅکله به نوال پیدا نه کړئ او يوه ورځ يي ده آدم(ع) ته وویل چې ستا رب چې ته له کومي درختي له ميوې څخه منع کړی يي بس له دغه له امله چې ستا څخه يوه ورځ ملائیکه جوړه نه سي او تل پاته ژوند پیدا نه کړي او بیا يي په قسم خوړلو سره وویل چې زه ستاسو ملگری يم.

الله(ج) چې کوم احد له آدم(ع) څخه اخیستی وو آدم(ع) هغه هیر کړ او ابليس آخر آدم(ع) يي خطا ایسته. د آدم(ع) میرمت هوا انا لومړی د درختي ميوه وخوړل او بیا يي آدم(ع) ته د خوړلو لپاره وویل او وروسته هغه خوړو ته چمتو سو او ميوه يي وخوړل. له دې څخه وروسته د دواړو لباسونه له تنه ليرې سوه او دواړو د جنت په بلگونو ځانونه پټ کړل. الله(ج) دوي ته وفرمایل چې ما تاسو له دغه درختي څخه نه وس ومنع کړي او آیا ما تاسو ته نه وه وايلي چې شيطان ستاسو ښکاره دښمن دي له دغه سره بيداره اوسي او بیا الله(ج) دوي ته وفرمایل چې له دغه جنت څخه تاسو ووځي او لاندي لاړ سي اوس به تاسو يو څه وخت لپاره په ځمکه کي اوسي او له هغه څخه به گټه اخلي او بیا الله(ج) دوي ته د جمعي په ورځ ځمکي ته د تا کيدولو حکم وکړو او په همدغه جمعي په ورځ آدم(ع) او هوا انا ځمکي ته راغله.

د انسان د پيدايشت په مطابق په هر دور کي مختلف نظريات رامنځته سوه کله انسان د بيزو له نسل څخه وگڼل سو کله د ماهی له نسل څخه، مگر حقيقت خو جلا دي او نن ساينس هم د هغه خبرو په منلو مجبوره دي کوم چې الله(ج) مور ته په قرآنکريم کي ښودلي

ددې ټولو خبرو څخه دا معلومه ده چې نړی زمور اصلي او دائمي کور نه دي او نه هم مور ددغه ځمکي اصلي اوسيدونکي يو. دا زه نه وایم بلکه دا قرآن او احاديث راته وايي.

په قرآنکريم کي الله(ج) فرمایلي: ای انسانانو ددغه نړی ژوند ستاسو لپاره د امتحان ځای دي له کوم ځای څخه چې ستاسو د عمل په مطابق سزا او جزا درکول کيږي

حضرت محمد(ص) فرمايلي: دنيا د مومن لپاره قيد خانه ده او د كافر لپاره جنت.
صحيح المسلم

پاي

۱۹/۲/۲۰۲۱

جليل احمد ارمان

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**